

## ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες παρὰ πολὺ συνειθίσκαμεν εἰς τὸ νὰ μᾶς τιμῶσι καὶ νὰ μᾶς ἀγαπῶσι τὰ ἔθνη ὅλα τῆς γῆς. Θέλομεν νὰ θαυμάζωμεθα ὅπως-δήποτε ἐνώπιον τῶν ἄλλων καὶ ἄς τρώγωμεν εὐερκαίαις πραγματικαῖς κατ' ἰδίαν ὅπως αἱ γυναῖκες παραδιδόμεθα εὐθὺς εἰς πάντα, ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι μᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ μὴ ὑπάρχῃ σχεδὸν οὐδεὶς ὅστις νὰ μὴ μᾶς ἀγαπᾷ. Τοσοῦτον δὲ μᾶς ἀρέσῃ ἡ ἐρωτοτροπία, ὥστε διὰ νὰ μᾶς κολακεύωσι δυνάμεθα νὰ καταστῶμεν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ στιγμῇ οἱ εὐτελέστεροι καὶ ῥυπαρότεροι κόλακες. Τὴν ιδέαν τοῦ φιλελληνισμοῦ ἐννοοῦμεν σχεδὸν ὅπως αἱ ἐταῖραι τὸν ἐρωτᾷ κάμνομεν φίλους ὅλους τοὺς ξένους πολιτικούς ὅσοι εἶπον λόγῳ τοῦ συμφέροντός των δὴ κολακευτικὰς λέξεις ὑπὲρ Ἑλλάδος, καὶ ἐχθροὺς πάντας τοὺς ἄλλους, οἵτινες φροντίζουν περὶ τῆς πατρίδος των περισσότερον, παρ' ὅσον περὶ τῆς πατρίδος μας. Οὐδὲν δὲ ἀναγινώσκουμεν μετὰ περισσοτέρας εὐχαριστήσεως παρ' ὅσον δὴ γραμμὰς εὐνοϊκὰς ὑπὲρ Ἑλλήνων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων· ὑπάρχουσι μάλιστα ἐφημερίδες κύριον σκοπὸν ἔχουσαι τὰς τοιαύτας μεταφράσεις. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος περὶ τῆς θαυμασίας διαγωγῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Νὰ ἰδῇτε ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ πολεμικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ ἐκίνησε τὸν φθόνον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Καὶ τώρα τί νὰ κάμωμεν; τί θὰ γείνωμεν ὑποπεσόντες ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῶσων μεγάλων δυνάμεων; Δὲν θαυμάζετε ὅμως καὶ τὴν κατεργαρίαν τὴν ῥωμαϊκὴν; ἀκοῦς νὰ τὰ βάλωμε μετὰ τὸν Βίσμαρκ; τί εἶναι ἡ Ἑλλάς; ἕνα

μικρὸν<sup>1</sup> κουταβάκι ἀπέναντι λέοντος. Μωρὲ θηρία ποῦ εἴμεθα!

Σεβαστέ μοι ἀρχιεπίσκοπε Σύρου, ἀλλὰ μᾶλλον Τήνου παρὰ Σύρου, Μεθόδιε· πολὺ μὲ συνεκίνησε ἡ ἐγκύκλιός σου περὶ τοῦ διαδιδόμενου κακοῦ τῆς ἀναγνώσεως μυθιστορημάτων, πολὺ τὸ δηλητήριον ἐχόντων μετὰ τοῦ μέλιτος. Βεβαίως δὲν σὲ κακίζομεν δι' αὐτήν· ἀλλὰ σὲ παρακαλοῦμεν ἂν τῷ ὄντι ἐπιθυμῇς εἰλικρινῶς νὰ κάμῃς καὶ σὺ κατὰ τι καλὸν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὸν θαλασσοδαρμένον ἔχε ὡς σύμβολόν σου, ἁγίέ μου; τὸ «ὀλιγώτερα λόγια καὶ ἐγκύκλιοι καὶ περισσότερα πράγματα». Νὰ ἔχωμε τὴν εὐχὴν σου.

Δύνασθε σεῖς νὰ ἐννοήσητε τίνα λόγον εἶχε τὸ εὐχαριστήριον τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν φωταγώγησιν τοῦ Δημαρχείου κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 2 Ἰουλίου; Αὕτη ἡ διπλωματία εἶναι περισσώτερον λεπτὴ παρ' ὅσον νομίζετε.

Ἀνεχώρησε καὶ ἦλθε, ἐγεννήθη καὶ ἀπέθανε, διωρίσθη καὶ ἐπαύθη, ἡραβωνίσθη καὶ ἐνυμφεύθη· ἰδοὺ ὅλη ἡ φιλολογία τινῶν ἐφημερίδων μας.

Αὕτη ἡ κόρη τοῦ Πατοῦσα ἀπειλεῖ νὰ γείνῃ αἰώνιον θέμα τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας. Δὲν θὰ τελειώσωμεν τέλος πάντων μετ' αὐτήν;

διότι σὲ χάνω, ἀλλὰ χαίρω διότι ἐσκοτώθης γιὰ τὴν πατρίδα σου.

Ἡ τοῦ Ναυπλίου ἐπανάστασις ἐνέπνευσε καὶ εἰς τὸν ἀνατολίτην Κώστα ἡρωικὰ αἰσθήματα.

Ἦλθε καὶ οὗτος εἰς Ναύπλιον, νὰ θύσῃ εἰς τὸν βωμὸν τῆς φιλοπατρίας, ὡς ἔλεγε, τὸ αἷμα καὶ τὴν ψυχὴν του, πρὶν δ' ἀπέλθῃ τῶν Ἀθηνῶν ἔλεγε πρὸς τὸν Ντόκ Τσαρλατάνον:

— Γιατρὲ, φρονεῖς ὅτι ἂν προφυλαχθῶ μπορεῖ νὰ σκοτωθῶ;

— Ὁχι, τῷ ἀπῆντησεν ἐκεῖνος, ἐκτὸς ἂν πληγωθῇς σὲ κάνένα μέρος θανασίμως.

— Μὰ λέγω νὰ πάρω τίμιον ξύλον καὶ νὰ βάνω καὶ θώρακα ἀπὸ τενεκέ.

— Ἡ σφαῖρα δὲν ἀκούει ἀπ' αὐτά.

— Ὡστε ἔρρισκεῖς φρονιμώτερον νὰ μὴ σκοτωθῶ. Ἀλλὰ, ἔλα πάλι ποῦ θέλω νὰ πολεμήσω μέχρι θανάτου.

— Τότε μὴ σκοτωθῇς.

— Ἀλλὰ ἔχω σκοπὸν νὰ κάμω φοβερὰ σφαγὴν, πρὸς ἐκδίκησίν μου. Καὶ πῶς λὲς νὰ τὴν κάμω μετὰ μακρὸν σπαθὶ ἢ μετὰ κοντό; Θαρρῶ πῶς μετὰ μακρὸν σπαθὶ μπορῶ νὰ σκοτώσω περισσοτέρους.

— Ἄν ἦνε κοφτερό.

— Ἐγὼ ὅμως λέγω, ὅτι χάριν φιλάνθρωπίας δὲν πρέπει νὰ φονεύσω πολλοὺς, ἐκτὸς ἂν ἐκεῖνοι κάμουν ἀπειραν ἐναντίον μου φόνου.

— Αἱ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν μπορεῖς νὰ ζήσης.

— Κάνένα γιαντρίκι δὲν ὑπάρχει. Κάνένα ἀλεξιθάναντον, ἔτσι, ποῦ νὰ τὸ πίνῃ κάνεις καὶ νὰ μὴ σκοτόνεται.

— Ἐὰν ὑπῆρχε τὸ νερὸ τῆς Στυγῆς καὶ ἐδαπτιζέσε εἰς αὐτὸ σὰν τὸν Ἀχιλλεῆα.

— Δηλαδή τὸ λεγόμενο ἀθάνατο νερό. Καὶ αὐτὰ τὰ ἱαματικά ὕδατα δὲν εἶνε τὸ ἴδιον τάχα;

— Πέρασε ἡ δυνάμις των.

— Ὡστε μ' ἔχεις ἀποφασισμένο.

— Δὲν εἶσαι γιὰ ζωή.

— Τότε ἔτσι κ' ἔτσι, ἀφοῦ θὰ πεθάνω, καλλίτερα ἄς φονευθῶ νὰ δοξάσω καὶ τὴν πατρίδα, καὶ τὸν ἑαυτὸν μου καὶ ὅλο τὸ γένος, ν' ἀφήσω καὶ ὄνομα.

Ὁ Κώστας εἶχε περιόδους, δὲν ἦτο στὰ καλά του, ὅταν ὀμίλει μετὰ τὸν Ντόκ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδοκίμασε εἰς τὴν κατώγα τῆς ἀστυνομίας τὴν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα, τοῦ Κώστα τοῦ-στριψε ἡ βίδια, ἥτις καὶ πρὶν ἀκόμη τοῦ ἦτο ἴλιγο γυρισμένη.

Ἐν τούτοις ἦλθεν εἰς Ναύπλιον, καὶ κατετάχθη ἐθελοντῆς εἰς τὴν Ἀρειαν, ὡς ἔλεγε.

Τὸ μέρος τοῦτο ὑπερήσπιζε ὁ Δουβουνιώτης μετὰ τριακοσίων σχεδὸν ἐπανάστατῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης ὁ Κώστας ἤρχισε νὰ τουρτουρίζῃ.

— Θὰ τοὺς ἀφήσω, ἔλεγε πρὸς τοὺς μαχητὰς, βλέ-